

свика всички зайчета.
Свити на кравайчета,
боси и разпасани,
мигомъ тѣ довтасаха.

Дълго той разправяше,
дълго обясняваше.

Подиръ два дни всичкитѣ
почнаха самички тѣ —
и безъ мжка въ храститѣ
нагласиха частитѣ.
Горе на дърветата
опнаха антената.

Загърмѣха пѣснитѣ
лудитѣ и бѣснитѣ.
После на предтечитѣ
почнаха и речитѣ.
Най-подиръ концертитѣ
нейде задъ кувертитѣ
съ топли пожелания
на сама Испания.
Слисаха се зайцитѣ,

малкитѣ и старцитѣ.
Гледаха и слушеха
и току се мушеха.

А пъкъ Зайко стария
жители на България
и водачъ на ордата,
гледаше ги гордата,
пускаше ту ария,
хваната въ Бавария,
или отъ Сардиния,
шлагерни парчета,
чакъ отъ Скандиновия
плочи „Симонавия“,
опери, фокстроти,
писани на ноти
отъ ржката веща
чакъ на Будапеща.

Всичко обясняваше
той и забавляваше
съ мъничко усилия
цѣлата фамилия.

Атанасъ Душковъ

СЕСТРИТѢ НА МАКСЪ И МОРИЦЪ

КАКЪ СТОРИХА ЛУДОРИЯ НА СЪСЕД-
КАТА МАРИЯ

Продавачътъ бае Боне носѣше вързопъ балони — жълти, сини и червени, все съ връвчици заловени. Той вѣвъ морската градина край лудетинитѣ мина. И тѣ всичкитѣ балони купиха отъ бае Боне. И скроиха лудория на съседката Мария.

Тя насреща имъ седѣше,

